

Czy art. od 10 do 13 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1984/83 ⁽¹⁾ w sprawie stosowania art. 85 ust. 3 (obecnie art. 81) Traktatu do określonych kategorii wyłącznych umów sprzedaży należy interpretować w ten sposób, że obejmują one swoim zakresem umowy wyłącznej dystrybucji oleju napędowego i paliw, które zostały nazwane umowami komisju lub agencji, lecz zawierają następujące elementy:

- A) Prowadzący stację paliw zobowiązuje się do wyłącznej sprzedaży oleju napędowego i paliw dostawcy po cenach detalicznych, na warunkach i przy zastosowaniu warunków i techniki sprzedaży i eksploatacji ustalonych przez tego dostawcę.
- B) Na prowadzącego stację paliw przechodzi ryzyko związane z produktami w chwili otrzymania ich od dostawcy w zbiornikach do składowania na stacji paliw.
- C) Z chwilą odebrania produktów na prowadzącym ciąży obowiązek przechowywania ich w warunkach pozwalających na uniknięcie jakiegokolwiek ich ubytku lub pogorszenia, a w przypadku zaistnienia jakiegokolwiek ubytku, zanieczyszczenia lub zmieszania tych produktów odpowiada wobec dostawcy i osób trzecich zarówno z tego tytułu, jak i z tytułu powstałych w ten sposób szkód.
- D) Prowadzący stację paliw zobowiązany jest do zapłaty wartości dostarczonego oleju napędowego i paliw w terminie 9 dni od daty ich dostarczenia do stacji paliw.

⁽¹⁾ Dz. U. L 173 z 30.6.1983, str. 5.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal administratif de Lyon z dnia 7 kwietnia 2005 r. w sprawie Jean Auroux i in. przeciwko Commune de Roanne — Interwenient: Société d'équipement du département de la Loire

(Sprawa C-220/05)

(2005/C 193/19)

(język postępowania: francuski)

w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal administratif de Lyon z dnia 7 kwietnia 2005 r. w sprawie Jean Auroux i in. przeciwko Commune de Roanne — Interwenient: Société d'équipement du département de la Loire.

Tribunal administratif de Lyon zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości z następującymi pytaniami:

1. Czy umowa na mocy której organ zamawiający powierza innemu organowi zamawiającemu realizację, w interesie ogólnym, projektu zagospodarowania, w ramach którego drugi z wymienionych organów zamawiających przekazuje pierwszemu z nich budowlę przeznaczoną do jego własnego użytku i po wygaśnięciu której pierwszy z organów zamawiających staje się automatycznie właścicielem tych z pozostałych terenów i budowli, które nie zostały zbyte na rzecz osób trzecich, stanowi zamówienie publiczne na roboty budowlane w rozumieniu przepisu art. 1 dyrektywy 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. ⁽¹⁾ z późn. zm.?
2. W razie odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy w celu obliczenia kwoty 5 000 000 specjalnych praw ciągnięcia określonej w art. 6 tej dyrektywy należy brać pod uwagę wyłącznie cenę, jaka została zapłacona w zamian za budowlę przekazane organowi zamawiającemu, powyższą cenę wraz z sumą wpłaconych udziałów, nawet jeżeli są one tylko w części przeznaczone na pokrycie kosztów robót budowlanych, czy też całość kosztów robót, zważywszy że majątek, który nie został zbyty na rzecz osób trzecich staje się automatycznie własnością pierwszego z organów zamawiających, który nadal wykonuje obowiązujące umów, przejmując zobowiązania zaciągnięte przez drugi z tych organów?
3. W razie odpowiedzi twierdzącej na oba powyższe pytania, czy pierwszy z organów zamawiających, zawierając tego typu umowę, jest zwolniony z obowiązku stosowania procedur udzielania zamówień ustanowionych w tej dyrektywie z tego względu, że umowę taką może zawrzeć tylko z określonymi osobami prawnymi i że procedury te będą stosowane przy udzielaniu zamówień na roboty budowlane przez drugi z organów zamawiających?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotycząca koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199 z dnia 9.08.1993, str. 54).